

Björnjakt med respekt för viltet!

Årets björnjakt är över och den tilldelade kvoten för länet är fylld.

Jakt efter björn väcker många känslor och björnen är ett av de mest omskrivna och respekterade djuren vi har i våra skogar. För jägarna är det en utmanande jakt och många jakthundar avstår gärna närkontakt med björnarna vilket gör björnjakten svår på många sätt. Fler jägare än en kan vittna om att man har drabbats av ”björnfrossa” vid möten med detta vilt.

För jägarna och Svenska Jägareförbundet är det självklart att björnen ska jagas på ett sätt som sätter etiken högt och ger möjlighet att ta tillvara det fällda bytet. Detta görs under höstens licensjakter. Här är det en kombination av ivriga björnjägare med specialtränade hundar och andra jägare som genomför björnjakten.

Jakten är strikt reglerad och följs noga av myndigheterna. Tilldelning sätts av Länsstyrelserna utifrån det behov de anser finns för att hålla björnstammen stark men ändå minimera konflikterna med lokalbefolkning, rennäring och annan tamdjurshållning. Jägarna ser också på många håll ett behov av att begränsa björnstammen då den tar ett större antal älgkalvar under försommaren. Det finns alltså en samsyn mellan många intressen att ha en stark men inte överstor björnstim.

I några län verkar det som att myndigheterna ser skyddsjakten som ett bättre instrument att minska konflikterna än vad licensjakten är. Det här har lett till mycket omfattande skyddsjakter på våren, i första hand kopplat till renarnas kalvning. Vid denna jakt används motorfordon och helikopter, ofta skjuter man hona med ungar. Efter att de tagit prover på de fällda björnarna bränns de sedan upp. Under höstens jakter vet jägarna att både användandet av motorfordon och att skjuta en björn i en familjegrupp inte är tillåtet, sättet att hantera björnarna vid skyddsjakterna ifrågasätts därför starkt. Det är också en självklarhet för jägare att ta tillvara ett fällt vilt och björnen måste anses som ett av de mer värdefulla vilt vi har. De tendenser vi ser vad gäller användandet av skyddsjakt för att reglera björnstammen måste därför stoppas så att denna modell inte sprids till fler områden och fler arter.

Att skyddsjakt kan behövas anser de flesta är självklart men den ordinarie licensjakten måste ges ett så stort utrymme att behovet av skyddsjakter och andra problem som björnarna orsakar på sikt ska kunna minimeras.

Jägareförbundet ser med oro på en utveckling där myndigheterna i allt högre grad flyttar över olika vilt i en skadedjurskategori och begränsar skadorna med skyddsjakt. Jägarna står upp för viltets värde och vill i mesta möjliga mån förvalta björnstammen via ordinarie licensjakt med god etik som innefattar ett bra tillvaratagande av det fällda viltet.

För mer info:

Birgitta Isaksson
Ordförande Jägareförbundet Norrbotten
070-668 08 16

Björn Sundgren, Jaktvårdskonsulent
Svenska Jägareförbundet Region Norr
070-330 06 77

